

Ewangelia na niedzielę: Rybacy ludzi

Ewangelia z niedzieli 3
tygodnia okresu zwykłego (rok
B) wraz z komentarzem.

«Pójdźcie za Mną, a sprawię, że
się staniecie rybakami ludzi».

Jeśli, tak jak tamci ludzie,
usłyszemy jego wezwanie i
podejmiemy decyzję, aby
bezw warunkowo pójść za nim,
także w naszym życiu otworzą
się nowe horyzonty, które
uczynią je wspaniałym i bożym,
nadając sens całemu naszemu
życiu.

Ewangelia (Mk 1, 14-20)

Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich Jezus: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». A natychmiast, porzuciwszy sieci, poszli za Nim.

Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni, zostawiwszy ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi, poszli za Nim.

Komentarz

Po chrzcie w Jordanie i pokonaniu pokus na pustyni, Pan Jezus kieruje się teraz do Galilei i pozostaje w Kafarnaum, miejscowości nad jeziorem Genezaret. Mieszkali tam rybacy, rolnicy i kupcy. Było to miejsce bardzo ruchliwe, w którym spotykali się Żydzi i poganie, osoby bardzo różnego pochodzenia.

Przesłanie, które głosi nie jest skierowane do zamkniętej grupy osób podążających za nim, ale do wszystkich, do zwykłych ludzi, którzy żyją i angażują się w codzienne sprawy.

W tym fragmencie Ewangelii, w którym Marek rozpoczyna opowieść o życiu publicznym Nauczyciela, są opisane w sposób syntetyczny dwie podstawowe cechy przesłania i działalności Jezusa.

Po pierwsze, przedstawia podsumowanie kluczowej zawartości

swojego nauczania: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» (w. 15). Nawrócenie zakłada zmianę kierunku. Pociąga za sobą oddalenie się od grzechu, aby patrzeć prosto w stronę celu, do którego wszyscy jesteśmy wezwani, jakim jest szczęście w królestwie niebieskim. Ale jest także postawą odrzucenia wobec tego, co czyni się w sposób zwyczajowy, ale można to czynić lepiej, albo inaczej, w taki sposób, że przyniesie on więcej owoców. Kiedy słyszy się to wezwanie Jezusa do nawrócenia, coś zaczyna się zmieniać we własnym życiu. Doświadczyli tego Szymon i Andrzej, Jakub i Jan.

Po drugie, zapraszając tych, którzy będą jego pierwszymi uczniami, aby za nim poszli (ww. 16-20), Jezus rozpoczyna działalność swojego Kościoła opartego na prostych i zwyczajnych ludziach, których

ustanowi Apostołami. Nimi i ich następcami posłuży się, aby cały czas odnawiać powszechne wezwanie do nawrócenia i pokuty, które otwiera drogą do Królestwa Niebieskiego.

Ci ludzie byli pochłonięci swoimi codziennymi zajęciami, byli rybakami, kiedy Jezus otwiera im horyzonty o których nie mieli pojęcia i oni chętnie poszli za nim. Aż do tego momentu ich praca polegała na zarzucaniu sieci, czyszczeniu ich, naprawianiu, tak, aby zawsze były w dobrym stanie, sprzedawaniu ryb... Ale Pan pozwala im zobaczyć, że nie porzucając swojego zawodu, teraz czeka na nich innego rodzaju połów. Ich wielka przygoda zaczęła się od prostego spotkania, pozornie przypadkowego. Od chwili w której otworzyli się na Jezusa i byli hojni, aby zmienić nawyki i rozpocząć wędrówkę za nim, także oni zaczęli bezpośrednio poznawać Mistrza. Nie powoływał ich, aby byli jedynie

przekazicielami pewnej nauki, ale bliskimi przyjaciółmi i świadkami jego osoby. Poprzez ten haczyk, od tego momentu staną się *rybakami ludzi* (por. w. 17).

Ta scena powtarza się w życiu każdego z nas, jeśli, jak oni, usłyszemy jego wezwanie i podejmiemy decyzję, aby bezwarunkowo pójść za nim. Otwiera się także przed nami nowy wymiar, wspaniały, boży, który wypełnia treścią i nadaje sens całemu naszemu życiu. „Jezus chce, żebyśmy czuwali, –mówił św. Josemaría– żebyśmy przekonali się o wielkości Jego mocy i żebyśmy usłyszeli na nowo Jego obietnicę: *venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum*, jeżeli pójdziecie za Mną, uczynię was rybakami ludzi; będziecie skuteczni i przyprowadzicie dusze do Boga. Powinniśmy więc zaufać tym słowom Pana: wejść do łodzi,

chwycić za wiosła, podnieść żagle i wyruszyć na to morze świata, które Chrystus daje nam jako dziedzictwo. *Duc in altum et laxate retia vestra in capturam*, wypłyn na głębię i zarzućcie swoje sieci na połów”[1].

[1] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr 159.

Francisco Varo // Zdjęcie:
Cottonbro - Pexels

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/niedziela-3zwyklyb/>
(31-03-2026)